پیکارپامیر
۲۰۱٦ /٦ /۲۱

وقایع افغانستان از ۲۰۰۱ تا ۲۰۱٤ میلادی

(بخش۵۳)

شورای عالی صلح درمنجلاب ناکامی

مردم افغانستان، به این نوع اقداماتِ یکطرف، بیهوده وتضرع آمیزِدولت حامد کرزی نه تنها می خندیدند، بلکه آنرا نشانهٔ ناکامی وشکستِ آن دربرابرِگروه طالبان نیزتلقی میکردند. همچنان، ناظران و آگاهانِ امورِافغانستان، هم طرح مذاکره ومعامله با گروه تروریستهای طالبی رایک توطئه و سازش با حکومت پاکستان میدانستند و هم گزُینشِ رییس واعضای " شورای عالی صلح " را عیبِ بزرگِ دیگری می خواندند که کلیه اقدامات و مخارج دراین راستا را به ناکامی سوق میداد. مثلاً، گفته میشد که برهان الدین ربانی ازیکطرف ادامه دهندهٔ جنگهای خونینِ کابل پس ازسال ۱۹۹۲ میلادی با رقبای تنظیمی خویش بود و ازسوی دیگر، مدت پنج سال (۱۹۹۵-۲۰۰۰م) عملاً برضد گروه طالبان بخاطرِ حفظ قدرتِ سیاسی خویش جنگیده بود. "ربانی" درماه جون سال ۲۰۱۱میلادی طی صحبت های رسمی اش درکابل اظهارنمود که " **اخیراً با رهبرانِ شورای کویته، سراج الدین حقانی و حزب اسلامی گلبدین دریکی از کشور های خارجی ملاقاتهایی داشته است** "

وی همچنان اظهار داشت که " : **به رهبران وسردسته های این گروه گفته است "هرگاه به دولت بپیوندند، مورد بازخواست قرار نخواهند گرفت** " .حافظ شیرازچقدر به مورد سرود :

" اگرآن تُرک شیرازی بدست آرد دل مارا به خال هندویش بخشم سمرقند وبخارا را.

این اظهاراتِ ربانی درحالی گفته و شنیده میشد که سخنگویانِ ریاستِ امنیتِ ملی (استخبارات) افغانستان به کرات و بدونِ پرده پوشی میگفتند که کلیه عملیاتِ خونین و پُرتلفاتِ تروریستی درشهر کابل و سایر ولایاتِ کشور که جان صد ها تن از هموطنانِ بی دفاع ما را گرفت، توسط همین گروه ها صورت گرفته است .

دربحبوحهٔ همین تحرکاتِ عمدتاً پنهان و معامله گریهای نیرو های خارجی درافغانستان، گزارشهای خاصی به بیرون درزنمود که درحقیقت، افشا کنندهٔ پیشنهاد و طرح امریکایی – انگلیسی در مورد آیندهٔ ملت افغانستان بود و آن اینکه مقام های امریکایی، سه ولایت کشور (پکتیا، پکتیکا و خوست) (۱) وبه قولی، ده ایالت را در ازأ پذیرشِ پایگاه های نظامی امریکا ازسوی طالبان، به آنها پیشکش نموده اند تا نظام اداری- سیاسی خود شان را در ولایاتِ متذکره داشته باشند. اینکه آیا چنین بذل و بخشایشِ سخاوتمندانهٔ امریکایی ها برای گروه طالبان واقعیت داشته یا نه؟ دشواراست تردید یا تأیید نمود، ولی آنچه را نمیتوان رد نمود، اینست که عینِ طرح، قبلا توسط " رابرت بلک ویل " سابق سفیرِامریکا درهندوستان ومتعاقباً توسط " گالبرایت" معاون پیشینِ نمایندهٔ سرمنشی سازمان ملل درکابل و پسانها ازطرف " انستیتوت مطالعاتِ ستراتژیک " لندن نیزبا رسانه ها درمیان گذاشته شده بود. اگراین طرح عملی شود، درحقیقت، همان تجزیهٔ غیررسمی افغانستان به شمال و جنوب را افاده نموده و درعین حال، به این وسیله سعی بعمل خواهد آمد تا سرحداتِ شمالغربی پاکستان درنبودِ خط " دیورند" توسط گروه طالبان حفاظت گردد و دردرازمدت، به ایالت تازهٔ پشتون نشین (پشتونستان) یا " ایالت پختونخواه" تحت حاکمیتِ دولت مرکزی پاکستان مبدل گردد. یعنی امتیازی خواهد بود که انگلیسها درکشاکشِ نظامی – سیاسی حاضر، میخواهند برای نوزاد استعماری شان (پاکستان) در منطقه کمایی کرده آنرا رسمیت ببخشند. درعین حال، آرزو دارند از این طریق، معضلهٔ ناشی از خطِ تحمیلی " دیورند" که خود، سازندهٔ آن اند، به فراموشی کامل سپرده شده جانب افغانستان هیچگونه ادعایی درآینده نداشته باشد. چنانکه نشریهٔ " پیام آفتاب " به نقل از یک دیپلومات ِافغان، درماه سرطان ۱۳۹۲ خورشیدی نوشت که " **اسلام آباد**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

پیشنهاد کرده که حکومت افغانستان در جریان مذاکراتِ صلح، چند ولایت را به طالبان بسپارد... خبرگزاری رویترز به نقل از " ارشاد احمدی" معیین وزارتِ امورخارجهٔ افغانستان گزارش میدهد که این پیشنهاد به سفیرافغانستان در اسلام آباد شده است ... مشاور امنیتِ ملی پاکستان "سرتاج عزیز " از " عمر داوود زی " سفیر افغانستان در پاکستان خواسته است تا حکومتِ کابل در جریان پروسهٔ صلح، چند ولایت افغانستان را به طالبان واگذارکند " .

یک روزنامه ی پاکستانی بنام " اکسپرس تریبیون " نیز درماه آگست ۲۰۱۲م نوشت که **... " امریکا موقفِ تندِ خود را دربرابر شبکهٔ حقانی نرم کرده و میخواهد با این گروه گفت و گو را آغاز نماید** "در گزارشِ این روزنامه ی پاکستانی که ازطریق سایت انترنتی " امید وطن" نیز انعکاس یافت، همچنان گفته شد که **" امریکا بخاطرِ سهیم ساختنِ شبکه ی حقانی در نظام آینده ی سیاسی افغانستان؛ سه ولایت جنوب شرقی (پکتیا- پکتیکا و خوست) را به این گروه تسلیم میدهد)** "این نظرات و اقداماتِ امریکا وانگلیس، درحقیقت همان ضرب المثل ازکمر خلیفه بخشیدن را تداعی میکند (!!

هرچند پس ازنشرِ این گزارش، سخنگوی نیرو های امریکایی درافغانستان اظهارداشت که این ادعا حقیقت ندارد، ولی همینکه عین موضوع، پس ازهرمدتی یکبارازمنابع امریکایی، انگلیسی ویا پاکستانی بیرون داده میشد، به معنای این بود که به اصطلاح زیرِ کاسه نیم کاسه یی وجود داشته است .

دید و وادید های مخفیانه با گروه طالبان

دراواخرِسال ۲۰۱۲ میلادی بود که تحرکات مذاکره خواهی، سفرها و تماسگیریهای وسیع (آشکار و پنهان) میان نماینده گانِ دولت کابل، حزب اسلامی گلبدین، گروه طالبان و هیأتهای خارجی دراسلام آباد، ریاض، انقره، پاریس، قطر، بن، لندن و عشق آباد به راه انداخته شد. سفرها و تماسهایی که متن ومحتوای آنها هرگزبرای مردم افغانستان افشا نگردید. ازآن جمله، درماه دسامبر۲۰۱۲م ازطریقِ رسانه ها اعلام گردید که **" بنیاد پژوهشی استراتژیک فرانسه** "درنظر دارد نشستی را غرض گفت و گوی صلح و مذاکره میان نماینده گان دولت کابل و گروه های مسلح مخالف در پاریس برگزار نماید. متعاقباً معلوم شد که دراین نشست که مدت سه روز دوام نمود، افرادی چون " بهیر" معاون گلبدین، یونس قانونی ازائتلافِ ملی، احمد ضیا مسعود وفیض الله ذکی از جبههٔ ملی افغانستان، حنیف اتمر از حزبِ حق وعدالت، فرخنده زهرا نادری و نیلوفر ابراهیمی نماینده های بخشِ زنانِ پارلمان، ملاشهاب الدین دلاور و محمد نعیم وردک ازسوی گروه طالبان، معصوم استانکزی دبیرشورای عالی صلح و حاجی دین محمد مشاور رییس جمهور اشتراک نموده بودند. هرچند جزئیاتِ این نشست بازهم ازانظارِمردم افغانستان پنهان نگهداشته شد، اما برخی ازرسانه ها نوشتند که نمایندهٔ گروه طالبان طی نشست پاریس گفته است که چون دولت حامد کرزی یک دولت دست نشانده است، بنابرآن، نمیخواهند با چنین یک دولتِ دست نشانده به مذاکره بپردازند " ولی بقول رسانه ها، فرستادهٔ گروه طالبان با هیأتهای احزاب و جبهاتِ مخالفِ دولتِ کرزی و همچنان با نمایندهٔ حزب اسلامی برخورد صمیمانه یی داشته است. بعضی ازرسانه ها درآن شب و روز نوشتند گروه طالبان که خود، بدترین نوع دست نشانده گی و وابسته گی به استخباراتِ ارتشِ پاکستان و دیگران را به نمایش گذارده اند، حق ندارند دولت افغانستان را دست نشانده خطاب کنند. این نکته نیز گفتنی است که قبل ازاین نشست، همین " بنیاد استراتژیک فرانسه" دو نشستِ خصوصی و مخفی دیگر را نیزدرماه نوامبرسال ۲۰۱۱م و ماه جون سال ۲۰۱۲ میلای درپاریس میزبانی نموده بود. درهمین شب و روزیکه این سطور رقم زده میشوند، فعالیتهای پشتِ پردهٔ منابع و مقام های خارجی و نیز، جانبِ دولت حامد کرزی بخاطر کشانیدنِ گروه مسلح طالبان بالای میزمذاکره با شدت ادامه دارد .حذف اسمای رهبرانِ گروه مذکوراز فهرستِ سیاهِ سازمان ملل، گشایشِ دفتر و دیوان برای آنها درکشور های خارجی و رهایی تعداد زیادی از زندانیانِ آنها از زندان های افغانستان و زندانِ گوانتانامو و جلوگیری ازمحکومیتِ تروریسم و مداخلاتِ مقام های پاکستانی درامورِ افغانستان اززمرهٔ همین تلاشها و فعالیتها به حساب میرفت.این فعالیتها درحالی استمرار می یافت که جانبِ طالبان ازهیچ نوع اقدامِ خونینِ تروریستی در نقاطِ مختلفِ کشور دریغ نمیکردند .

حامد کرزی، به سلسلهٔ تلاشهای سیاسی – تبلیغاتی وسیع پیرامونِ مذاکره و معامله با گروه طالبان ، علاوه ازکرنش و مدارای آشکار با این گروه و حتا رهاسازی جوقه جوقه از زندانیانِ آنها ازمحابسِ افغانستان، به کرات از سازمان ملل

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

تقاضا بعمل آورد تا اسمای آنعده ازسران و سرکرده گانِ گروه طالبان که در لیستِ سیاهِ آن سازمان درج گردیده بود، حذف نماید و " شورای عالی صلح" به ریاست برهان الدین ربانی (قبل ازآنکه درکابل ترورشود)، نیزبا پیروی از رییس جمهور، چنین تقاضا ها را تکرارکرد. چنانکه سازمان ملل که شدیداً تحت تأثیر ابرقدرتِ امریکا میباشد، به اثرِ لزوم دیدِمقام های آن کشور، اسمای یکتعداد از تروریست های شناخته شدهٔ طالبی را طی چند مرتبه از لیست سیاه خویش حذف نمود. باساس گزارش های ماه جولای ۲۰۱۱م، اسم افراد آتی ازلیست سیاه سازمان ملل حذف گردید :

محمد موسی هوتک معیین وزارت پلان امارت طالبان
عبدالحکیم معیین وزارت سرحداتِ امارت طالبان
سعید الرحمن
فقیرمحمد
ارسلا رحمانی
حبیب الله فوزی
رفیع الله
محمد ربانی
محمد صدیق آخندزاده
رحیم الله زرمتی
عبدالغفور
سید شمس الله کمال زاده
عالم الدین اسیر
محمد حسن
محمد داوود
سید شمس الله
طیب آغا

این اقدامِ حکومتِ افغانستان، سازمان ملل و " جامعهٔ جهانی" درحالی صورت میگرفت که گروه طالبان درهر شب و روز، با مین گزاریها، حملاتِ باصقین، اختطافها، عملیاتِ انتحاری، اعدام ها، سربُریدن ها و ترورهای سازمان یافته ودهشتناک، دود از دمارِمردم افغانستان میکشید ند) وهنوزهم میکشند .(چنانکه " پیامِ آفتاب " به نقل ازمنابع مطلع درماه جوزای سال ۱۳۹۲ خورشیدی نوشت که **" افزایشِ حملاتِ انتحاری، انفجار های مین کنار جاده، جنگهای فرسایشی و ... بیشتر از پیش جان غیر نظامیان را بازستانده و تنها طی دو هفتهٔ گذشته، نزدیک به دوصد کشته و زخمی در ولایت های مختلف این کشوربرجا گذاشت... حمله به دفاتر صلیبِ سرخ بین المللی، دفترسازمانِ مهاجرتِ جهانی و غیره چشم اندازِ زنده گی را برای مردم سیاه تر ساخته و فعالیت این سازمانها را نیز با چالش و موانع رو به رو نموده است ".**

سلسلهٔ این رها کردنها تا آنجا بالا گرفت که سفارت امریکا درکابل، طی نامهٔ رسمی خویش عنوانی مقام های واشنگتن، اطلاعاتی را درمورد رها سازی تروریستها توسط حامد کرزی تهیه کرد که اینک، ترجمهٔ بخشهایی ازنامهٔ متذکره را دراینجا درج مینمایم " : **کرزی {رییس جمهور} و محمد اسحاق الکو {لوی سارنوال یا دادستان کلُ}، افرادِ توقیف شدهٔ خطرناک را بدون آنکه به محکمه حاضر ساخته شوند، رها میکنند تا دو باره به میدان های جنگ بروند... درسال ۲۰۰۷ م تنها یکنفر رها شد، اما در سال ۲۰۰۸، به تعداد یکصد و چهار نفر بدون محاکمه آزاد شدند، در سال ۲۰۰۹، دوازده نفر و در بین ماه های اپریل و جون همین سال، بیست و سه تن و در ماه جولای، ده نفر بدو ن محاکمه از سوی کرزی رها شدند... کرزی پنج تن افراد پولیسی را که به جرم انتقالِ یکصد و بیست و چهار کیلو گرام هیروین با استفاده از موتر نیروی امنیتی، دستگیر شده بودند، رها کرد... مقدار بیست و شش کیلو گرام هیروین از داخلِ موتر کلنل جاوید رییس بخشِ پولیسِ شاهراهِ بدخشان بدست آمد، اما کرزی فرمانی را مبنی به رهایی او از زندانِ پل چارکی {پُلچرخی} امضا کرده است ... کرزی درنظر دارد اسماعیل صافی را نیز که**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

محکوم به نزده سال حبس شده، از زندانِ پل چارکی آزاد سازد. اسماعیل درسال ۲۰۰۵ با مقدار کافی هیرویین و سلاح دستگیر شده بود (232) ...

البته پس ازآن، بخصوص دراواخرِ سالِ ۲۰۱۲ و اوایلِ سال ۲۰۱۳ میلادی، صدها تن ازگروه طالبان توسط فرمان های حامد کرزی اززندان های افغانستان آزاد شدند که درجایش ازآنها یاد خواهیم نمود. تمهید و تلاشِ سه جانبه (دولت افغانستان- پاکستان وانگلیس) مبنی برمذاکره و مصالحه با گروه طالبان تا آنجا پیشرفت که حتا دفترِ سازمان ملل درافغانستان (یوناما) اعلام نمود که " حاضر است با گروه طالبان داخل مذاکره و مفاهمه شود **(233)** .

حتا درشب و روزیکه دفتردپلوماتیکِ گروه طالبان درقطرگشوده شد، دولت کرزی بخاطرِ آنکه از سوی ایالات متحده به حاشیه کشانده شده بود، آزرده و معترض گردید و درحالیکه مردم افغانستان از ناحیهٔ گشایشِ دفتر و برافراشتنِ بیرقِ سفیدِ طالبی شدیداً نگران و ناراحت بودند، بازهم قرارگزارشِ تاریخی بیستم ماه جون ۲۰۱۳م خبرگزاری بی بی سی، وزارت امورخارجهٔ حامد کرزی ازمقام های پاکستانی رسماً تقاضا بعمل آورد تا سرانِ گروه طالبان را که روی ملاحظات خاص درزندانِ آن کشوربودند، آزاد رسانه ها دراواخرِ ماه فبروری ۲۰۱۳م این موضوع را افشا نمودند که حامد کرزی نامه یی به گروه طالبان فرستاده و درآن تذکر داده که حاضراست دو پُست مهم (وزارت عدلیه و دادگستری کُل)کشور را به گروه مذکور بسپارد، اگر بالای میزِ مذاکره بنشینند. چنانکه به روز اولِ ماه مارچ سال ۲۰۱۳م، برنامهٔ " طلوع نیوز" منتشرهٔ افغانستان با دو تن ازکارشناسانِ سیاسی (آقایان جلال و مولانا فرید) درهمین رابطه گفت و شنیدِ مستقیم و مستند را به نشررسانید که کارشناسانِ مذکور بگونهٔ صریح و جدی از چنین تصامیم و اقداماتِ رییس جمهور افغانستان انتقاد میکردند .**فهرست زندانیان آزاد شدهٔ طالبان به فرمان حامد کرزی** وبسایت " شبکهٔ اطلاع رسانی افغانستان " بتاریخ ۳۰ ماه سرطان سال ۱۳۹۲ خورشیدی، فهرست چهارصد تن اززندانیانِ گروه طالبان راهرکدام آنها مرتکبِ قتل و جنایت و اختطاف و انفجاردرداخل افغانستان شده وازطرف دولت حامد کرزی رها ساخته اند، قرار آتی به نشر رسا نید :

اززندان قندهار به تعداد	١٦٤ نفر،
از زندان پکتیا	۳۰ نفر ،
از زندان هلمند	٧٦ نفر
از زندان زابل	٤١ نفر
از زندان میدان وردک	١١ نفر
از زندان ننگرهار	١٢ نفر
ز زندان لوگر	٢٧ نفر
از زندان خوست	٤١ نفر
از زندان پکتیا	١٤ نفر
از از زندان غزنی	١٥ نفر
زندان قندوز	٩ نفر
از زندان کاپیسا	٢ نفر
از زندان پروان	٣ نفر
از زندان کابل	٢ نفر
از زندان بغلان	٤ نفر
از زندان کنر	٥ نفر
از زندان لغما ن	٣ نفر
از زندان فراه	٢ نفر
از زندان جوزجان	١ نفر
از زندان تخار	1 نفر

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

منبع مذکور علاوه کرد که به تعداد ٤٩ نفر زندانی دیگر که از سوی محاکم به حبس های طویل المدت محکوم شده بودند، طی چندین شماره فرمان ...، مدتِ حبسِ شان تا یکسال الی دو سال تخفیف یافته و سرانجام، قبل ازاینکه این دوره را نیز سپری کنند، براساس فرمان های متعددِ دیگراز حبس رها شدند :

اتباع پاکستان ٧ نفر(فهرست اسمای زندانیان پاکستانی بصورت علیحده درصفحاتِ آیندهٔ این اثر درج شده است)

از زندان کاپیسا ٢ نفر
از زندان پکتیا ٢ نفر
از زندان پکتیکا ٦ نفر
از زندان لوگر ٣ نفر
از زندان فاریاب ١ نفر
از زندان کابل ٨ نفر
از زندان ننگرهار ٢ نفر
از زابل ١ نفر
از غور ٢ نفر
از قندهار ٣ نفر
از غزنی ٢ نفر
از پروان ١ نفر
از کنر ١ نفر
از ارزگان ١ نفر
از پنجشیر ١ نفر
از لغمان ١ نفر از فراه

خبرگزاری " بُخدی " درماه جولای ٢٠١٣م از قولِ منابع مطلع ولایت غزنی نوشت که " **حدود چهل زندانی طالب که قبلاً به فرمان رییس جمهور کرزی از زندان این ولایت رها شده بودند، دو باره با جنگجویان گروه طالبان پیوسته اند... " زورآورزاهد** قوماندان امنیهٔ ولایت غزنی گفت که **" اطلاعاتِ دقیق و مؤثق در دست داریم که طالبانِ رها شده به فرمان حامد کرزی از زندان کوه باد غزنی، دو باره به صفوفِ طالبانِ مسلح پیوسته اند... درجمع چهل فرد رها شده، برخی قوماندانانِ خطرناکِ طالبان نیز شامل بودند. این قوماندانان، دو باره اسلحه گرفته و به فعالیتهای شورشگری پرداخته اند "...**مردم افغانستان، منابع مطبوعاتی و نهاد مدنی و حتا برخی ازمنابعِ امنیتی داخل افغانستان، رهایی دستجمعی یا گروهی زندانیانِ طالب از زندان های افغانستان را نگران کننده و سوال برانگیزخوانده گفتند که " **از میان بیش از پنجهزار زندانی در بگرام، تا کنون بیش از دوهزار وپنجصد تن آن آزاد شده اند...بسیاری از این افراد پس از رهایی از زندان، دو باره به جبههٔ جنگ علیه دولت باز گشته اند ".**حتا معاون والی غزنی ازرهایی طالبانِ زندانی انتقاد نموده گفت که بیشتر شورشیانی که به نا امنی ها در این ولایت دامن میزنند، کسانی هستند که اززندان ها آزاد شده اند ... .یکی ازافرادِ طالبان ازبگرام به اساس وساطتِ شورای عالی صلح رهاشد. او درغزنی بازداشت شده بود. پس ازرهایی ازبگرام با وجود وساطتی که بزرگان و شورای صلح انجام داده بودند، او در جنگ با نیرو های خارجی درگیرشد. خارجی ها جنازه اش را درمقابلِ ما انداختند و پرسیدند که شما به کدام دلیل و به اساس کدام اسناد این ها را رها میکنید؟

"برخی دیگرازرسانه های داخلی افغانستان ازقولِ مقام های پولیسِ ولایت هلمند نوشتند که " **زندانیانِ طالب که از بگرام رها شده اند، درجنگ های هلمند و به خصوص ولسوالی سنگین دیده شده اند "...**

منبع پولیس هلمند به رسانه ها گفت که " **یکی از فرماندهانِ این گروه را دستگیر کرده اند که سابقهٔ دو دوره حبس در زندان بگرام را داشته است "...**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

جنرال جمعه گلُ همت فرمانده پولیس هلمند گفت که " **جنگهای برخی از نقاطِ هلمند، توسط شماری از فرماندهانِ طالبان که از بندِ بگرام رها شده اند، صورت میگیرد... مولوی قریشی یکی از فرماندهانِ طالبان که توسط نیرو های نظامی دو بار زندانی شده بود، بعد از رهایی، مجدداً در ولسوالی مارجه بر علیه نیرو های امنیتی جنگیده است ... افزایش دامنهٔ نا امنی ها درشمالِ هلمند، بخصوص ولسوالی سنگین، نوزاد و موسی قلعه توسط طالبانِ رها شده از زندان میباشد "...**

کرزی درقسمت خوشبینی و خوشخدمتی نسبت به گروه طالبان و رهایی جنایتکاران از زندان های کشور راهِ افراط پیمود که مثلاً شخصی بنام " ملا ذاکر" یکی از رهبران پایه یی گروه طالبان را که ازطرف نیروهای امریکایی دستگیر و به زندانِ گوانتاناموانتقال داده شده بود، بنام آنکه وی باید در داخلِ افغانستان محبوس باشد، درسال ۲۰۰۷م ازمقام های امریکایی تحویل گرفت و فقط یکسال بعد ازآن، او را آزاد نمود. همین ملا ذاکر، پس از رهایی اززندان، بلا وقفه و بازهم به گروه هم قماش خویش پیوست ومسوولیتِ حملاتِ مسلحانه و خونینِ نظامی درمناطقِ جنوب و جنوب غرب افغانستان را برعهده گرفت. عملِ رها سازی ملا ذاکر ازسوی حامد کرزی درحالی صورت گرفت که " ژورنال لانگ وار" با صراحت نوشت که " **ذاکریکی از سر سخت ترین و متعهد ترین فرماندهانِ طالبان است ... او همچنان یکی از چندین رهبرِ ارشدِ طالبان است که ارتباط نزدیک با القاعده دارد "...**

حامد کرزی رییس جمهورافغانستان مدتی رابرسرِتحویلگیری زندانِ بزرگِ بگرام ازمقام های امریکایی، با آنها چانه زنی نمود و بالاخره زندانِ مذکور، در ماه سپتمبر سال ۲۰۱۲ میلادی با پنج هزارزندانی آن به دولت افغانستان سپرده شد و کرزی بدین گونه، فرصتِ آنرا یافت که بازهم زندانیان طالبی و سایر تروریست های اسیر را بنام آنکه " بیگناه " اند، جوقه جوقه آزاد سازد. خبر گزاری بی بی سی در اخیرِماه دسامبر۲۰۱۳م افشا نمود که دولت کابل، علاوه ازآزاد سازی دوهزارزندانی بگرام، اخیراً فهرستِ ششصد و پنجاه بازداشتی دیگر را نیز ترتیب داده تا آنها را از زندان بگرام رها کند. متعاقباً، شخصی بنام " داد رس " رییس هیأتِ بررسی زندانیان، به رسانه ها گفت که جُرمِ صد ها محبوس هنوز روشن نبوده و باید رها ساخته شوند. اما، ضمنِ اعتراضاتِ گستردهٔ عمومی ، مقام های امریکای نیزدر برابرِچنین حاتم بخشی های کرزی اعتراض نموده گفتند " بخصوص رهایی هشتاد و پنج تن تروریست هایی که مسوولِ کشتارِ تعداد زیادی ازافغانها و امریکایی ها هستند، رابطهٔ فی مابین افغانستان و امریکا را متأثرخواهد ساخت. " و کرزی هم ظاهراً رهایی بعضی از آنها را به تعویق افگند. اما مدتی بعد، باساس گزارشِ مؤرخ بیست ماه مارچ ۲۰۱٤ م خبر گزاری بی بی سی، بازهم به تعداد پنجاه و پنج نفرطالبِ محبوس را اززندانِ بگرام رها نمودند. شخصی بنام عبدالشکورداد رس که در رأس کمسیون بررسی دوسیه های زندانیان تعیین شده بود، اظهار داشت که " علاوه بر این پنجاه و پنج نفرِاخیر، کمسیون، پروندهٔ هشتصد و پنجاه زندانی را بررسی {رها} کرده است.

شبکهٔ اطلاع رسانی افغانستان بتاریخ بیست و پنجم ماه ثورسال ۱۳۹۳خورشیدی، ازقولِ منابع امنیتی افغان نوشت که " :**مقاماتِ امنیتی کشوردر چهارچوب عفو عمومی اعلام شده توسط حامد کرزی، گروهی متشکل از ٥۳٦ زندانی را از زندانهای ولایات کابل، هلمند و سمنگان آزاد کردند. . . این عفو عمومی برای زندانیان همه زندانهای افغانستان به غیر از زندان بگرام اعلام شده است که در مجموع طی ده روز گذشته ، ۸۷٦ نفر آزاد شدند " .**

شبکهٔ اطلاع رسانی افزود که " : **درکمتراز دو سالِ اخیر، بیش از ۷۰۰ طالب که در پیوند به حمله های انتحاری و دیگر رویداد های هراس افگنانه بازداشت شده بودند، به خواست شورای عالی صلح و بر بنیادِ فرمان های جداگانهٔ رییس جمهور کرزی آزاد گردیده اند که چندین پاکستانی نیز مشمول این افراد میباشند "...**

باید متذکرشدکه اعضای گروه عدالتِ انتقالی افغانستان که موازی با تقاضا های عامه، به روز بیست و پنجم ماه جنوری ۲۰۱٤م دریک کنفرانس خبری درکابل با صراحت اظهار داشتند که " حکومت افغانستان باید ازآزاد سازی زندانیانِ بگرام خود داری کند " و افزودند که " زندانیانی که دستِ شان به خونِ مردم آلوده است و حقوق بشر را نقض کرده اند، نباید اززندان رها شوند. " اما حامد کرزی بالمقابل، طی سخنانِ رسمی گفت " **بگرام {زندان بگرام }، کارخانهٔ طالب سازی است. بگرام جایی است که مردمِ بیگناه آنجا آورده میشوند و به آنها علیه خاکِ خود و دولت خود، از راه توهین، شکنجه و آزار، نفرت سپرده میشود، از آنجا علیه کشور خود بسیج میشوند " ... .**

این سخنانِ کرزی، در واقع به سودِ سیاست و دیپلوماسی حکومت پاکستان تمام میشد، زیرا مقام های

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

پاکستانی درحلقاتِ دیپلوماتیک میگفتند که طالب درداخلِ افغانستان تولید میشود؛ نه درخاک پاکستان، چنانکه این موضوع را شخص رییس جمهور افغانستان اعتراف نموده است .

تداومِ آزاد سازی عناصرطالبی و حتا فرماندهانِ قهارِ آنها که درعملیاتِ خونینِ تروریستی علیه جان و مال مردم افغانستان دست داشتند، تا آنجا انزجارآورگردید که علاوه ازاعتراضاتِ عمومی، حتا برخی ازمقام ها و فرماندهانِ امنیتی کشوردرکابل و ولایات ، دست به یکنوع تمرد ازدستوراتِ رییس جمهوریازیدند. مثلاً، جنرال عبدالرزاق فرمانده امنیتی ولایت قندهار، بدون آنکه ازمقام های مافوق دستوری داشته باشد، به سربازانِ تحتِ امرخودش گفت که تروریستهای طالبی را درمیدان های جنگ دستگیر نکنید، بلکه آنها را جابجا بکشید. این موضعگیری وی موجب گردید که حامد کرزی او را به کابل بخواهد. واما، اقدامِ جنرال ِمذکورموردِ استقبالِ همه گانی قرارگرفت. همچنان، سخنگوی ادارهٔ امنیتی ولایت قندوز برای رسانه ها افشا نمود که " **شورای صلحِ این ولایت قصد دارد فردی به نام قاری حلیم یکی از فرماندهانِ نظامی سرشناسِ طالبان را که توسط پولیس دستگیرشده است، رها سازد** ".همین منبع اظهار داشت **که " قاری حلیم، بیش از پنجصد طالبِ مسلح را رهبری میکرد... شورای صلحِ قندور به همکاری برخی حلقاتِ مشخص در داخلِ حکومت تلاش دارند تا او را از زندان رها سازند، درحالیکه برای اثبات ِجُرمِ این فرد، اسناد کافی نزد شان موجود است) "...**

ادامه دارد

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ